

Sygn. akt V CSK 127/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku: Z. S. i innych

przy uczestnictwie A. W.-B. i M. W.

o wyodrębnienie lokali z księgi wieczystej nr [...] i założenie dla tych lokali nowych ksiąg wieczystych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników

od postanowienia Sądu Okręgowego we W.

z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. stwierdza, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podali, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i potrzeba wyjaśnienia czy ochrona interesów wnioskodawcy lub merytoryczna poprawność orzeczenia o wpisie uzasadnia odstępstwo od zasad, wynikających z art. 626² § 4 k.p.c., art. 626⁶ § 1 k.p.c. i art. 626⁸ § 1 - 5 k.p.c. Wskazali, że czynności Sądu wieczystoksięgowego budzą wątpliwości w zakresie:

- zawieszenia postępowania zainicjowanego wniesieniem wniosku, z którego wynika, że nastąpiła zmiana w prawie własności, i niezwrócenie wniosku;
- ujawnienie, po wpływie wniosku o wyodrębnienie nieruchomości lokalowej, nieujawnionej wcześniej nieruchomości budynkowej z urzędu, i rozpoznanie wniosku na podstawie stanu istniejącego w chwili orzekania, a nie w chwili złożenia wniosku;
- zawieszenie postępowania zainicjowanego wniesieniem wniosku opartego na nieprawomocnym wyroku na czas jego uprawomocnienia i następnie rozpoznanie wniosku;
- wyodrębnienie lokali w sytuacji, gdy do wniosków dołączono postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku, bez wcześniejszej zmiany ujawnionego właściciela i ujawnienie następcy prawnego m księdze wieczystej dopiero po wyodrębnieniu lokali.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05). Przez istotne zagadnienie prawne należy przy tym rozumieć problem o charakterze prawnym nie zaś faktycznym albo wynikającym z wskazanych przez skarżącego uchybień Sądu, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter nowy i rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/2013, nie publ.).

Skarżący nie sprostali powyższym wymogom nie sformułowali bowiem uniwersalnego, ujętego w formie jurydycznej zagadnienia prawnego. Przedstawiona przez nich problematyka obejmuje własną ocenę sprawy przez uczestników i jest ściśle związana z rozstrzygnięciem. Daje to podstawy do przyjęcia, że skarżącym nie chodzi o wykazanie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a jedynie o poddanie zaskarżonego orzeczenia kontroli kasacyjnej.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.